

STANOVISKO REPUBLIKOVEJ ÚNIE ZAMESTNÁVATEĽOV

Zákon ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov

<https://www.slov-lex.sk/legislativne-procesy/SK/LP/2022/523>

Materiál v pripomienkovom konaní do 30.09.2022

Stručný popis podstaty materiálu najmä jeho relevancie z pohľadu RÚZ

Materiál bol predložený do medzirezortného pripomienkového konania Ministerstvom spravodlivosti SR na základe Plánu legislatívnych úloh vlády Slovenskej republiky na mesiace jún až december 2021

Cieľom a obsahom materiálu je najmä:

Obsahové zameranie návrhu zákona možno vymedziť nasledovne: 1. nové vymedzenie povinnej osoby, 2. precizovanie vecného záberu zákona vrátane definovania pojmu „informácia“, 3. potvrdenie slobodného šírenia informácií získaných na základe zákona o slobode informácií, 4. explicitné vymedzenie povinnosti územnej samosprávy zverejňovať informácie, 5. zavedenie povinného zverejňovania informácií o uchádzačoch o verejné funkcie, ako aj o samotných verejných funkcionároch, 6. potvrdenie povinnosti zverejňovať všetky dodatky k povinne zverejňovaným zmluvám, ako aj zrušenie výnimky pre nesprístupňovanie ich príloh a predĺženie lehoty povinného zverejnenia zmlúv, 7. zaradenie zmlúv Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. medzi povinne zverejňované zmluvy, 8. precizovanie úpravy zverejňovania objednávok a faktúr, 9. nové nastavenie vybavenia žiadosti o informácie odkazom na zverejnenú informáciu, 10. prehodnotenie a rozšírenie úpravy ďalšieho obmedzenia prístupu k informáciám (kontrola, duševné vlastníctvo, citlivé informácie), 11. predĺženie niektorých lehôt na strane povinnej osoby pri zachovaní pôvodnej lehoty na vybavenie žiadosti o informácie, 12. precizovanie postupu pri rozhodovaní o žiadosti o informácie v prvom stupni a v rámci opravného konania, 13. rozšírenie administratívnoprávnej zodpovednosti na úseku slobodného prístupu k informáciám.

Návrh zákona má nadobudnúť účinnosť dňa 01.01.2023

Postoj RÚZ k materiálu

Vzhľadom na diskusiu k pripomienkam uplatneným v rámci legislatívneho procesu LP/2021/727, predkladateľ prehodnotil svoje pôvodné návrhy týkajúce sa vnútroštátneho režimu zverejňovania a sprístupňovania informácií a spracoval nový návrh zákona. RÚZ k navrhnutému zneniu predkladá nižšie uvedené pripomienky spočívajúce v úprave definície povinnej osoby a spôsobu a rozsah uverejňovania informácií.

Pripomienky RÚZ k predkladanému materiálu

1. Zásadná pripomienka k čl. I bod 3.

Vo vzťahu k uvedenému ustanoveniu navrhujeme nasledovné riešenia

Alternatíva č. 1: Navrhujeme vypustiť čl. 1 bod 3 návrhu (§ 2 ods. 3).

Alternatíva č. 2: Navrhujeme upraviť čl. 1 bod 3 návrhu (§ 2 ods. 3) nasledovne: „(3) Povinnými osobami sú ďalej aj právnické osoby, v ktorých povinná osoba podľa odsekov 1 a 2 priamo alebo nepriamo navrhuje alebo ustanovuje viac ako polovicu členov ich riadiaceho orgánu, pričom zároveň: a) v nich majú povinné osoby podľa odsekov 1 a 2 samostatne alebo spoločne aspoň väčšinovú priamu alebo nepriamu účasť alebo b) sú kontrolované povinnou osobou podľa odsekov 1 a 2.“

Alternatíva č. 3: Navrhujeme čl. I bod 3 (§ 2 ods. 3) upraviť tak, že povinnými osobami podľa § 2 ods. 3 budú len právnické osoby hospodáriace výlučne s verejnými prostriedkami alebo nakladajúce výlučne s majetkom štátu, majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce.

Odôvodnenie:

Predkladaná novela v Čl. I. bod 3 (§ 2 ods. 3) rozširuje definíciu povinnej osoby „z právnických osôb založených povinnými osobami podľa odsekov 1 a 2 a zdravotných poisťovní“ aj na osoby, ktoré nielenže nie sú v plnom rozsahu vlastnené štátom, ale dokonca verejný sektor nad nimi ani nevykonáva výlučnú kontrolu. Podľa návrhu by pritom tieto osoby mali mať neobmedzenú informačnú povinnosť, teda povinnosť sprístupniť všetky informácie, ktoré majú k dispozícii, nielen tie, ktoré sa týkajú hospodárenia s verejnými prostriedkami. Takéto rozšírenie definície povinnej osoby považujeme za neprimeraný zásah do práv a slobôd povinných osôb, ktorý nie je odôvodnený legitímnym verejným záujmom. Obchodné spoločnosti, ktoré nie sú ovládané štátom, totiž nesplňajú základný predpoklad legitimity verejnej kontroly ich činnosti – nehospodária s verejnými prostriedkami a štát nemá rozhodujúci vplyv na riadenie týchto spoločností. Máme za to, že subjekty, ktoré nie sú kontrolované povinnými osobami podľa § 2 ods. 1 alebo ods. 2 a u ktorých povinné osoby podľa ods. 1 alebo ods. 2 nenavrhujú/neustanovujú viac ako polovicu členov riadiaceho orgánu tohto subjektu, by nemali byť povinnými osobami v zmysle zákona. Ak má povinná osoba podľa ods. 1 alebo ods. 2 v subjekte priamo alebo nepriamo väčšinovú účasť, avšak nevykonáva kontrolu ani nenavrhuje či neustanovuje viac ako polovicu členov riadiaceho orgánu, nemá rozhodujúci vplyv na hospodárenie tohto subjektu. Návrh novej definície povinnej osoby ako svoj cieľ deklaruje implementovať požiadavky vyplývajúce z programového vyhlásenia vlády, konkrétne „rozšíriť povinnosti vyplývajúce zo zákona o slobodnom prístupe k informáciám aj na štátne firmy a dcérske spoločnosti štátnych firiem v druhom a treťom rade“. Účel legislatívneho zámeru je jasný – zabezpečiť transparentnosť hospodárenia s verejnými prostriedkami a zabrániť obchádzaniu informačnej povinnosti prostredníctvom osobitnej právnej subjektivity. Rozsah informačnej povinnosti však nemožno neprimerane rozširovať. Transparentnosť sa nemôže stať „svätým grálom“ presadzovaným na úkor iných chránených záujmov. Programové vyhlásenie vlády požaduje rozšírenie informačnej povinnosti na „štátne firmy“, teda obchodné spoločnosti spravujúce sa súkromným právom. Ústava však ukladá informačnú povinnosť iba „orgánom verejnej moci“. Ani extenzívnym výkladom Ústavy nemožno dospieť k záveru, že obchodné spoločnosti („firmy“) sú orgánmi verejnej moci. Rozšírenie informačnej povinnosti (obzvlášť neobmedzenej) na obchodné spoločnosti teda nemá žiadnu oporu v Ústave. Ústavný súd v tejto súvislosti potvrdil, že v prípade subjektu súkromného práva rozsah informačnej povinnosti naráža na mantinely základných práv a slobôd povinnej osoby (pozri Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Nemožno teda strácať zo zreteľa, že účelom slobodného prístupu k informáciám je verejná kontrola výkonu verejnej moci a nakladania s verejnými financiami. Informačná povinnosť je teda legitimizovaná verejným záujmom iba v prípade subjektu, ktorý buď vykonáva verejnú moc, alebo hospodári s verejnými financiami. Subjekty súkromného práva (obchodné spoločnosti) by preto mali byť len výnimočne podriadené režimu, ktorý Ústava vyhradzuje orgánom verejnej moci - aby prostredníctvom súkromnoprávnej formy nebolo možné zamaskovať reálny verejnoprávny charakter právnickej osoby. Ak však takáto obava neexistuje, nie je daný legitímny verejný záujem, a teda informačná povinnosť bude predstavovať neproporcionálny zásah do práv subjektov súkromného práva. Právo verejnosti na informácie totiž nevyhnutne kolide s základnými právami a slobodami povinných osôb, najmä s právom na slobodné podnikanie a právom vlastniť majetok. Niet pochyb o tom, že obchodné spoločnosti ako osoby súkromného práva sú nositeľmi týchto základných práv, a to bez ohľadu na ich vlastnícku štruktúru. Otázku definície povinnej osoby, rozsahu informačnej povinnosti a najmä otázku hospodárenia s verejnými financiami viackrát riešil Najvyšší súd SR vo svojej aktuálnej rozhodovacej praxi, najmä v nedávnych rozhodnutiach vo veci sp. zn. 1Sžik/1/2020 a vo veci sp. zn. 3Sžik/8/2019). NS SR v oboch rozhodnutiach zdôraznil výlučnú (100 %) majetkovú účasť štátu ako rozhodujúce kritérium pre určenie, že posudzovaná osoba hospodári s verejnými financiami. Podobné závery zastávajú aj súdne inštitúcie v Českej republike (pozri napr. nález sp. zn. IV. ÚS 1146/16). Záver, že posudzovaná osoba hospodári s verejnými financiami, je obzvlášť ťažko udržateľný v prípade, ak štát nielenže nemá 100% majetkovú účasť, ale ani nevykonáva nad posudzovanou spoločnosťou výlučnú kontrolu, resp. ju neovláda. Majetok takejto spoločnosti zjavne nepatrí štátu, a navyše štát ani nekontroluje nakladanie s ním. Pokiaľ má spoločnosť iných akcionárov, ktorí na ňu majú významný vplyv, záujmy štátu a obchodnej spoločnosti nemusia byť (a často ani nie sú) zosúladené. Preto pri spoločnosti, nad ktorou štát nemá výlučnú kontrolu, podľa nášho názoru abscentuje legitímny verejný záujem na kontrole hospodárenia s jej prostriedkami. Neobmedzená informačná povinnosť predstavuje pre povinnú osobu značnú administratívnu a regulačnú záťaž, a s tým spojené zvýšené náklady, ktoré ostatní podnikatelia nemusia znášať. Informačná povinnosť však predovšetkým vytvára riziko zneužitia takto získaných informácií v hospodárskej súťaži alebo iným spôsobom v neprospech povinnej osoby. Informačná povinnosť má negatívny vplyv na ostatných akcionárov alebo spoločníkov povinnej osoby (znižuje hodnotu ich investície). Negatívne dotknutá pritom môže byť nielen povinná osoba, ale aj množstvo jej obchodných partnerov, ktorých obchodné tajomstvo alebo iné citlivé údaje môžu byť vystavené zneužitiu. Uloženie informačnej povinnosti navrhovanému okruhu povinných osôb ďalej predstavuje diskrimináciu povinnej osoby v porovnaní s osobami v podobnom postavení, najmä jej konkurentmi. Takáto nerovnosť v zaobchádzaní musí byť odôvodnená legitímnym cieľom a musí byť primeraná na dosiahnutie tohto cieľa. Keďže obchodné spoločnosti v drvivej väčšine prípadov

nevykonávajú verejnú moc, informačnej povinnosti by mali podliehať výlučne vtedy, ak hospodária s verejnými financiami (v súlade s uvedeným nálezom Ústavného súdu ako aj v súlade s aktuálnymi rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR).

2. Pripomienka k čl. I bod 8.

V navrhovanom odseku 10 sa slová „odseku 6“ nahrádzajú slovami „odseku 9“. Odôvodnenie: Navrhovaný odsek 10 mal zrejme odkázať na § 5 ods. 9, nie na odsek § 5 ods. 6, pretože (i) § 5 ods. 6 neobsahuje písmená d) a g) a (ii) z obsahu bodu 8 vyplýva, že odsek 10 má odkázať na odsek 9.

3. Zásadná pripomienka k čl. I bod 10.

Navrhované vypustenie druhej vety v § 5a ods. 4 sa vypúšťa. Inými slovami, druhá veta v § 5a ods. 4 ostane zachovaná.

Odôvodnenie:

Navrhovaná zmena vyvoláva enormnú administratívnu záťaž na povinné osoby, pretože projektové dokumentácie a iné technické špecifikácie tvoriace prílohy zmluvy môžu mať niekoľko sto strán a povinná osoba ich bude musieť previesť do elektronického formátu a sprístupniť. Zároveň, v týchto dokumentoch budú veľmi často obsiahnuté informácie obsahujúce duševné vlastníctvo, ktoré povinná osoba musí obmedziť alebo nesprístupniť podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona. Povinná osoba tak bude musieť vyhodnocovať, čo v týchto prílohách je alebo nie je informáciou obsahujúcou duševné vlastníctvo, čo je činnosť vyžadujúca nové odborné personálne kapacity.

4. Zásadná pripomienka k čl. I – vloženie nového novelizačného bodu

Pôvodný § 11 ods. 1 sa dopĺňa o nové písmeno j), ktorého znenie je:

„j) ide o informácie, o ktorých má povinná osoba povinnosť zachovávať dôvernú informácií podľa osobitného predpisu (27k)“.

Odôvodnenie:

Ako sme už uviedli vyššie pri pripomienkach k rozšíreniu okruhu povinných osôb, pod navrhovanú definíciu povinnej osoby by mali patriť aj viaceré subjekty pôsobiace v sieťových odvetviach (napr. distribučné spoločnosti), ktoré však majú zákonne stanovenú povinnosť zachovávať dôvernú informáciu ohľadom obchodných informácií, ktoré sú predmetom obchodného tajomstva ako aj iných obchodných informácií dôverného charakteru získaných pri svojej činnosti (pozri bližšie § 94 zákona č. 251/2012 o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Navrhovaná právna úprava nereflektuje predmetnú povinnosť niektorých právnických osôb, a preto navrhujeme doplniť do § 11 ďalšie obmedzenie prístupu k informáciám tak, ako je uvedené v § 21c ods. 1 písm. i) zákona (ak ide o informáciu, o ktorej má povinná osoba povinnosť zachovávať dôvernú informáciu podľa osobitného predpisu) s odkazom na § 94 zákona č. 251/2012 o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

5. Pripomienka k Čl. 1 bod 19.

Navrhujeme, aby doplnenie § 9 ods. 3 prvej vety slovami „alebo osobou, ktorá vykonáva funkciu štatutárneho orgánu, riadiaceho orgánu alebo kontrolného orgánu povinnej osoby podľa § 2 ods. 3“ bolo vypustené. Odôvodnenie: Ako sme už uviedli vyššie pri pripomienkach k rozšíreniu okruhu povinných osôb, rozširovanie definície povinnej osoby, ako aj rozširovanie informačných povinností obchodných spoločností, v ktorých majú povinné osoby majetkovú účasť považujeme za neprimeraný zásah do práv a slobôd povinných osôb, ktorý nie je odôvodnený legitímnym verejným záujmom.

6. Zásadná pripomienka k čl. I bod 29.

Navrhujeme, aby sa ustanovenie § 11a upravilo nasledovne:

V § 11a odsek 1 sa slová „ak by jej sprístupnenie“ nahradili slovami „ak ide o informáciu, ktorá sa týka nakladania s jej majetkom a jej sprístupnenie“ a zároveň, aby sa v navrhovanom ustanovení § 11a ods. 2 za slová „majetkom štátu“ doplnil text: „iným ako majetok povinnej osoby podľa § 2 ods. 3“;

V § 11a odsek 1 slová „povinnej osobe spôsobiť ujmu v hospodárskej súťaži“ nahradili slovami „samostatne alebo v spojení s inými informáciami: a) spôsobiť ujmu povinnej osobe v hospodárskej súťaži; alebo b) zvýhodniť žiadateľa

alebo tretiu stranu v hospodárskej súťaži voči povinnej osobe; alebo c) zvýhodniť žiadateľa alebo tretiu stranu voči povinnej osobe v správnom, súdnom alebo inom konaní“;

V § 11a odsek 3 sa za prvú vetu vložila druhá veta v nasledujúcom znení: „Povinná osoba podľa § 2 ods. 3 môže obmedziť sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupniť, ak by jej sprístupnenie mohlo spôsobiť tretej osobe, ktorá nie je povinnou osobou, ujmu v hospodárskej súťaži a zároveň záujem povinnej osoby na obmedzení sprístupnenia alebo nesprístupnení prevažuje nad právom verejnosti na prístup k požadovanej informácii.“

Odôvodnenie:

Návrh nového znenia § 11a obsahuje možnosť pre povinné osoby podľa § 2 ods. 3 zákona odmietnuť sprístupnenie informácie, ak by jej sprístupnenie mohlo povinnej osobe spôsobiť ujmu v hospodárskej súťaži. Tento prostriedok ale celkom zjavne nestačí na zmiernenie nevyváženosti návrhu, a nedokáže zabezpečiť ochranu základných práv povinných osôb, prípadne aj tretích osôb (v konkurenčnom postavení so žiadateľom), ktoré by sprístupnením informácie mohli utrpieť v hospodárskej súťaži. Uvedené platí o to viac, že pri viacerých subjektoch v sieťových odvetviach (napr. distribučné spoločnosti) manažérsky ovládaných súkromným investorom, sa možnosť obmedziť sprístupnenie informácie za účelom zabránenia ujme v hospodárskej súťaži ani neuplatní, keďže na svojom území majú de facto monopol. Ako uvádza dôvodová správa, pri týchto subjektoch (obchodných spoločnostiach spravujúcich sa súkromným právom a zriadeným za účelom dosahovania zisku) môže byť legitímna požiadavka len na „určitú mieru transparentnosti“, pokiaľ ide o hospodárenie s verejnými prostriedkami. Pokiaľ obchodná spoločnosť nehospodári s verejnými prostriedkami, nie je dôvod na uloženie informačnej povinnosti. Predkladateľ návrhu však paradoxne navrhuje zaťaženie týchto obchodných spoločností plnou informačnou povinnosťou, a to s jedinou výnimkou – ak povinná osoba preukáže, že sprístupnenie informácie by jej mohlo spôsobiť ujmu v hospodárskej súťaži, a zároveň záujem povinnej osoby na obmedzení sprístupnenia prevažuje nad verejným záujmom na prístupe k požadovanej informácii. Oba definičné znaky tejto výnimky (možná ujma v hospodárskej súťaži aj prevažujúci záujem povinnej osoby na obmedzení sprístupnenia) sú veľmi vágne a v praxi budú prinášať množstvo sporov. Dôkazné bremeno pritom bude zaťažovať povinnú osobu, ktorá tak bude čeliť značnej právnej neistote. Pri povinných osobách, ktoré sú vystavené intenzívnej hospodárskej súťaži, pritom takéto riziko môže vzniknúť v súvislosti s podstatnou časťou žiadostí o sprístupnenie informácií. Povinná osoba bude podľa návrhu povinná každú žiadosť individuálne posúdiť a odôvodniť vo vzťahu ku každej jednej požadovanej informácii. Takto formulovaná právna úprava vytvára obrovský priestor na tzv. informačný filibustering, teda zneužívanie práva šikanóznym zahlcovaním povinnej osoby excesívnym množstvom žiadostí o informácie. Takéto nastavenie enormným spôsobom zvyšuje administratívnu záťaž povinných osôb spoluvlastnených súkromným akcionárom a je v zjavnom nesúlade s iným bodom programového vyhlásenia vlády, ktoré si dalo za cieľ znižovanie byrokratickej záťaže podnikateľov. Navyše, navrhovaná úprava ani zďaleka nepokrýva všetky legitímne dôvody obmedzenia sprístupnenia informácií povinnou osobou, ktorá podniká v trhovom prostredí. Do úvahy prichádza okrem iného aj možnosť zneužitia informácií voči obchodným partnerom povinnej osoby, alebo voči osobám, ktoré využívajú produkty, či služby povinnej osoby (napríklad ak povinná osoba prevádzkuje strategickú infraštruktúru). Navrhovaná úprava ale povinnej osobe neumožňuje odmietnutie sprístupnenia informácií z týchto dôvodov.

7. Zásadná pripomienka k čl. I bod 29.

V navrhovanom ustanovení § 11a odsek 1 sa slová „ak by jej sprístupnenie“ nahrádzajú slovami „ak ide o informáciu, ktorá sa týka nakladania s jej majetkom a jej sprístupnenie“ a zároveň sa v navrhovanom ustanovení § 11a ods. 2 sa za slová „majetkom štátu“ dopĺňa text: „iným ako majetok povinnej osoby podľa § 2 ods. 3“.

Odôvodnenie:

Rozumieme, že účelom navrhovaného ustanovenia § 11a je upraviť rozsah informačnej povinnosti v prípade povinnej osoby podľa novelou navrhovaného § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z., ktoré podnikajú na tom istom trhu, ako iné hospodárske subjekty, ktoré nie sú povinnými osobami v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z.

V súlade s uvedeným cieľom navrhujeme jednoznačnejšie špecifikovať, že povinné osoby podľa novelou navrhovaného § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. môžu obmedziť sprístupnenie informácie týkajúcej sa nakladania s ich majetkom. Toto spresnenie navrhujeme doplniť do oboch odsekov 1 a 2 navrhovaného § 11a.

Navrhované doplnenie zvyšuje mieru právnej istoty povinných osôb, keďže jednoznačnejšie stanovuje, ktoré informácie nepodliehajú sprístupneniu a ktoré áno.

Bez navrhovaného doplnenia by v prípade širokého výkladu pojmu „majetok štátu“ (t.j. že majetok štátu zahŕňa aj majetok povinných osôb podľa novelou navrhovaného § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. vo vlastníctve štátu), môže

byť ustanovenie § 11a odsek 1 bezúčelné, keďže by podľa navrhovaného odseku 2 povinné osoby nemohli postupovať podľa daného ustanovenia v prípade, ak ide o informáciu o nakladaní s majetkom štátu.

8. Zásadná pripomienka k čl. I bod 29.

V navrhovanom ustanovení § 11a odsek 1 sa slová „povinnej osobe spôsobiť ujmu v hospodárskej súťaži“ nahrádzajú slovami „samostatne alebo v spojení s inými informáciami:

- a) spôsobiť ujmu povinnej osobe v hospodárskej súťaži; alebo
- b) zvýhodniť žiadateľa alebo tretiu stranu v hospodárskej súťaži voči povinnej osobe; alebo
- c) zvýhodniť žiadateľa alebo tretiu stranu voči povinnej osobe v správnom, súdnom alebo inom konaní“

Zároveň sa v navrhovanom ustanovení § 11a odsek 3 za prvú vetu vkladá druhá veta v nasledujúcom znení: „Povinná osoba podľa § 2 ods. 3 môže obmedziť sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupniť, ak by jej sprístupnenie mohlo spôsobiť tretej osobe, ktorá nie je povinnou osobou, ujmu v hospodárskej súťaži a zároveň záujem povinnej osoby na obmedzení sprístupnenia alebo nesprístupnení prevažuje nad právom verejnosti na prístup k požadovanej informácii.“

Odôvodnenie:

Rozsah informácií, ktoré sú povinné osoby podľa novelou navrhovaného § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. povinné sprístupniť, by nemal znevýhodňovať povinné osoby ani tretie strany (napr. obchodných partnerov povinných osôb) vo výkone podnikateľskej činnosti a vo voľnej hospodárskej súťaži. Navrhujeme úpravu ustanovení návrhu novely zákona č. 211/2000 Z. z., ktorá zníži toto riziko a odstráni potenciálnu diskrimináciu povinných osôb podľa novelou navrhovaného § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. a tretích strán, ktoré sú povinným zverejňovaním informácií dotknuté. Bez uvedeného doplnenia by povinné osoby mohli byť vystavené riziku opakovaných žiadostí o sprístupnenie informácií, ktoré by žiadateľ využíval pre iné účely ako zvyšovanie transparentnosti – napríklad v súdnych sporoch so zákazníkmi povinných osôb.

9. Pripomienka k čl. I bod 29

Navrhované ustanovenie písmena b) odseku 2 v § 11b sa vypúšťa.

Odôvodnenie:

Navrhované ustanovenie je v rozpore s čl. 6 Legislatívnych pravidiel vlády SR. Požiadavka sprístupniť informácie, ktoré by sa podľa odseku 1 nesprístupňovali, z dôvodu, že „verejný záujem prevažuje na sprístupnení informácie“ je nezrozumiteľný. V zákone nie je pojem „verejný záujem“ definovaný, ani neodkazuje na osobitný predpis, ktorý by ho definoval. V zákone abscentuje právna úprava podľa ktorej má povinná osoba postupovať pri vyhodnotení, či verejný záujem prevažuje.

10. Pripomienka k čl. I bod 33.

V navrhovanom ustanovení odseku 4 v § 18 sa slová „ôsmich pracovných dní“ nahrádzajú slovami „30 kalendárnych dní“.

Odôvodnenie:

Navrhovaná právna úprava kladie na povinnú osobu povinnosť, že v prípade, ak hoci len sčasti nevyhovie žiadosti o informácie, „je povinná do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti, ktorá v nej má samostatne alebo spoločne aspoň väčšinovú priamu alebo nepriamu účasť, ktorá ju kontroluje alebo ktorá priamo alebo nepriamo navrhuje alebo ustanovuje viac ako polovicu členov jej riadiaceho orgánu alebo kontrolného orgánu, alebo osobe, s ktorou uzavrela zmluvu o plnení úloh na úseku starostlivosti o životné prostredie, vecne odôvodnený podnet na vydanie rozhodnutia podľa odseku 2 spolu so žiadosťou a spisovým materiálom.“ Právnické osoby podľa navrhovaného § 2 ods. 3 nemajú zriadené osobitné oddelenie/útvary, ktoré by sa venovali len vybavovaniu žiadostí podľa tohto zákona. Túto agendu majú vybraní zamestnanci popri ich štandardných pracovných úlohách súvisiacich s ich pracovnou pozíciou. Preto považujeme za neproporčné žiadať od takýchto povinných osôb, aby v lehote ôsmich pracovných dní predložili povinnej osobe odôvodnený podnet na vydanie rozhodnutia spolu so spisovým materiálom. Ako bolo už vyššie uvedené v jednotlivých pripomienkach, každý limitačný dôvod nesprístupnenia požadovaných informácií je natoľko komplexný, že ak má povinná osoba kvalifikovane odôvodniť nesprístupnenie informácií, bude na to potrebovať aj primeraný časový priestor. Na základe týchto skutočností žiadame o úpravu navrhovaného znenia uvedenú vyššie.

<https://www.slov-lex.sk/legislativne-procesy/SK/LP/2022/523>